

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

סנהדרין-אלו הן הנחנקין	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מ	פד:	
אלו הן הנחנקין:															
המכה אביו ואמו															
וגונב נפש מישראל															
וזקן ממרא על פי בית דין															
ונביא השקר															
והמתנבא בשם עבודה זרה															
והבא על אשת איש															
וזוממי בת כהן ובוועלה.															
מכה אביו ואמו, מנלן? דכתיב (שמות כ"א) ומכה אביו ואמו מות יומת, וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק.															
אימא עד דקטיל ליה															
מיקטל? - סלקא דעתך? קטל חד - בסייף, ואביו בחנק?															
הניחא למאן דאמר חנק קל, אלא למאן דאמר חנק חמור - מאי איכא למימר?															
אלא, מדכתיב (שמות כ"א) מכה איש ומת מות יומת, וכתיב (במדבר ל"ה) או באיבה הכהו בידו וימת, שמע מינה: כל היכא דאיכא הכאה סתם - לאו מיתה הוא.															
ואיצטריך למיכתב מכה איש ואיצטריך למכתב כל מכה נפש, - דאי כתב רחמנא מכה איש ומת הוה אמינא: איש דבר מצוה - אין, קטן - לא. כתב רחמנא כל מכה נפש. ואי כתב רחמנא כל מכה נפש הוה אמינא, אפילו נפלים, אפילו בן שמונה, צריכי.															
ואימא אף על גב דלא עביד ביה חבורה															
המכה אביו ואמו - אינו חייב עד שיעשה בהן חבורה	אלמה תנן:														
אמר קרא (ויקרא כ"ד) מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - עד דעביד בה חבורה דכתיב בה נפש, אף מכה אדם - עד דעביד חבורה.															
אלא מעתה, הכחישה באבנים הכי נמי דלא מיחייב?	מתקוף לה רב ירמיה:														
אלא: אם אינו ענין לנפש בהמה, דהא אי נמי הכחישה באבנים חייב - תניהו ענין לנפש אדם.															
אלא הקישא למה לי?															
לכדתניא דבי חזקיה.															
הניחא למאן דאית ליה תנא דבי חזקיה, אלא למאן דלית ליה תנא דבי חזקיה היקישא למה לי?															
מה מכה בהמה לרפואה פטור - אף מכה אדם לרפואה פטור.															
בן מהו שיקיז דם לאביו?	דאיבעיא להו:														
(ויקרא י"ט) ואהבת לרעך כמוך.	רב מתנא														
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה לרפואה פטור - אף מכה אדם לרפואה פטור.	רב דימי בר חיננא														
רב לא שביק לבריה למישקל ליה סילוא	[רב]														
מר בריה דרבינא לא שביק לבריה למיפתח ליה כוותא, דילמא חביל, והוה ליה שגגת איסור.	[מר בריה דרבינא]														

statement-מימרא-
 challenge-קושיא-
 question-שאלה-
 answer-תירוץ-!
 proof-ראיה-!

disputants-חולקים-
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-
 story-מעשה-
 O

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי הכי אחר נמי		ז											פד:
אחר - שיגת לאו, בנו - שגת חנק.		!											פד:
מחט של יד ליטול בה את הקוץ	והדתנן:	ז	■										פד:
ליחוש דילמא חביל, והויא לה שגת סקילה		ז											פד:
התם מקלקל הוא.		!											פד:
הניחא למאן דאמר מקלקל פטור, אלא למאן דאמר חייב, מאי איכא למימר?		ז											פד:
מאן שמעת ליה דאמר מקלקל בחבורה חייב - רבי שמעון היא		!											פד:
כל מלאכה שאינה צריכה לגופה - פטור עליה.	ורבי שמעון האמר:	!	■										פד:
בן מהו שיעשה שליח לאביו להכותו ולקללו?	בעו מיניה מרב ששת:										▲		פד:
ואחר מי התירו? אלא - כבוד שמים עדיף, הכא נמי - כבוד שמים עדיף.	אמר להו: [רב ששת]										!		פד:
ומה מי שמצוה להכותו - מצוה שלא להכותו, מי שאינו מצוה להכותו - אינו דין שמצוה שלא להכותו?	מיתבי:										ז	■	פד:
מאי לאו: אידי ואידי במקום מצוה, הא - בבנו, הא - באחך											ז		פד:
לא, אידי ואידי לא שנא בנו ולא שנא אחר. ולא קשיא: כאן - במקום מצוה, כאן - שלא במקום מצוה.											!		פד:
ומה במקום מצוה, שמצוה להכותו - מצוה שלא להכותו. שלא במקום מצוה, שאינו מצוה להכותו - אינו דין שמצוה שלא להכותו?	והכי קתני:										!	■	פד:
היוצא ליהרג, ובא בנו והכהו וקיללו - חייב. בא אחר והכהו וקיללו - פטור.	תא שמע:										ז	■	פד:
מאי שנא בנו ומאי שנא אחר?	והוינן בה:										ז	▲	פד:
במסרבין בו לצאת ואינו יוצא.	ואמר רב חסדא:										ז	!	פד:
רב ששת מוקי לה בשאין מסרבין בו לצאת.	[רב ששת]										!		פד:
אי הכי, אחר נמי											ז		פד:
אחר - גברא קטילא הוא.											!		פד:
ביישו ישן ומת - חייב	והאמר רב ששת:										ז	■	פד:
הכא במאי עסקינן - בשהכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה.											!		פד:
הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה	והאמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:										ז	■	פד:
מאי פטור דקאמר - פטור מממון.											!		פד:
מכלל דבנו חייב בממון?											ז		פד:
אלא - בדינו											!		פד:
הכא נמי - בדינו											ז		פד:
אלא: אחר היינו טעמא דפטור: דאמר קרא (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר - בעושה מעשה עמך.											!		פד:
התינח קללה, הכאה מנלן?											ז		פד:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ◌ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ	
דמקשינן הכאה לקלה.		!									◊	פה.
אי הכי, בנו נמי		◌										פה.
בשעשה תשובה.	כדאמר רב פינחס:	!	■									פה.
הכי נמי - בשעשה תשובה.		!										פה.
אי הכי, אחר נמי		◌										פה.
בעמך - במקוים שבעמך	רב מרי:	!										פה.
אי הכי בנו נמי		◌										פה.
מידי דהוה לאחר מיתה.		!										פה:
מאי הוה עלה?										^		פה:
לכל אין הבן נעשה שליח לאביו להכותו ולקללו, חוץ ממסית, שהרי אמרה תורה (דברים י"ג) ולא תחמול ולא תכסה עליו.	רבה בר רב הונא, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:									!	◊	פה:
המכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה בהן חבורה.											■	פה:
זה חומר במקלל מבמכה: שהמקלל לאחר מיתה - חייב, והמכה לאחר מיתה - פטור.											■	פה:
(ויקרא כ') אביו ואמו קלל - לאחר מיתה.	תנו רבנן:										◊	פה:
שיכול, הואיל וחייב במכה וחייב במקלל, מה מכה אינו חייב אלא מחיים - אף המקלל אינו חייב אלא מחיים, ועוד, קל וחומר: ומה מכה שעשה בו שלא בעמך כבעמך - לא חייב בו לאחר מיתה, מקלל שלא הניחא לרבי יונתן דמייתר ליה קרא אביו ואמו, אלא לרבי יאשיה מאי איכא למימר?										◌		פה:
(ויקרא כ') איש איש, מה תלמוד לומר איש איש - לרבות בת, טומטום, ואנדרוגינוס. אשר יקלל את אביו ואת אמו, אין לי אלא אביו ואמו, אביו שלא אמו, אמו שלא אביו מניין? תלמוד לומר אביו ואמו קלל - אביו קלל, אמו קלל, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]									◌	■	פה:
משמע שניהן כאחד, ומשמע אחד ואחד בפני עצמו, עד שיפרט לך הכתוב יחדיו.	רבי יונתן:									◌	■	פה:
מנא ליה?										◌		פה:
נפקא ליה מומקלל אביו ואמו מות יומת	[רבי יאשיה]									!		פה:
ואידך										◌		פה:
ההוא מיבעי ליה לרבות בת, טומטום ואנדרוגינוס.	[רבי יונתן]									!		פה:
ותיפוק ליה מאיש איש										◌		פה:
דברה תורה כלשון בני אדם.										!		פה:
וליתני: חומר במכה מבמקלל, שהמכה עשה בו שלא בעמך כבעמך, מה שאין כן במקלל											◌	פה:
מקשינן הכאה לקלה.	קסבר:									!		פה:
לימא הני תנאי כהני תנאי										◌		פה:
כותי אתה מצווה על הכאתו, ואי אתה מצווה על קללתו.	דתני חדא:									◌	■	פה:
אי אתה מצווה לא על קללתו, ולא על הכאתו.	ותניא אידך:									◌	■	פה:

מימרא-statement
 קושיא-challenge
 שאלה-question
 תירוץ-answer
 ראיה-proof

חולקים-disputants
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דכולי עלמא כותים גירי אמת הן. מאי לאו בהא קמיפלגי	סברוה:											פה:
מקשינן הכאה לקלה	דמר סבר:											פה:
לא מקשינן הכאה לקלה.	ומר סבר:											פה:
לא, דכולי עלמא לא מקשינן הכאה לקלה, והכא בהא קמיפלגי:												פה:
כותים גירי אמת הן	מר סבר:											פה:
כותים גירי אריות הן.	ומר סבר:											פה:
אי הכי היינו דקתני עלה: ושורו כישראל?												פה:
אלא שמע מינה: בהיקישא פליגי, שמע מינה.												פה:
הגונב נפש מישראל אינו חייב עד שיכניסנו לרשותו	[ת"ק]											פה:
עד שיכניסנו לרשותו וישתמש בו, שנאמר (דברים כ"ד) והתעמר בו ומכרו.	רבי יהודה:											פה:
הגונב את בנו, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה מחייב	[רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה]											פה:
וחכמים פוטרין.	[חכמים]											פה:
גנב מי שחציו עבד וחציו בן חורין - רבי יהודה מחייב	[רבי יהודה]											פה:
וחכמים פוטרין.	[חכמים]											פה:
ותנא קמא לא בעי עימור?												פה:
עימור פחות משוה פרוטה איכא בינייהו:	רבי אחא בריה דרבא:											פה:
גנבו ומכרו ישן, מהו? מכר אשה לעוברת מהו? יש דרך עימור בכך, או אין דרך עימור בכך?	בעי רבי ירמיה:											פה:
ותיפוק ליה דליכא עימור כלל												פה:
לא צריכא, ישן - דזגא עליה, אשה - דאוקמא באפי זיקא, דרך עימור בכך או אין דרך עימור בכך												פה:
מאי?												פה:
תיקו.												פה:
(דברים כ"ד) כי ימצא איש גנב נפש מאחיו, אין לי אלא איש שגנב, אשה מניין? תלמוד לומר לומר וגנב איש.	תנו רבנן:											פה:
אין לי אלא איש שגנב, בין אשה ובין איש, ואשה שגנבה איש, אשה שגנבה אשה מניין? תלמוד לומר ומת הגנב ההוא - מכל מקום.												פה:
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו - אחד הגונב את האיש, ואחד הגונב את האשה, ואחד גר ואחד עבד משוחרר וקטן - חייב.	תניא אידך:											פה:
גנבו ולא מכרו, מכרו ועדיין ישנו ברשותו - פטור.												פה:
מכרו לאביו או לאחיו, או לאחד מן הקרובים - חייב.												פה:
הגונב את העבדים - פטור.												פה:
תני תנא קמיה דרב ששת.												פה:
אני שונה, רבי שמעון אומר: מאחיו - עד שיוציאו מרשות אחיו ואת אמרת חייב?	אמר ליה: [רב ששת]											פה:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ♪ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
תני פטור.										■	
מאי קושיא? דילמא הא רבי שמעון, הא רבנן										♪	◊
לא סלקא דעתך										!	
סתם מתניתין רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, סתם ספרי רבי שמעון, וכולהו אליבא דרבי עקיבא.	דאמר רבי יוחנן:									!	◊
הגונב בנו.											■ <
מאי טעמא דרבנן?											^
דאמר קרא (דברים כ"ד) כי ימצא - פרט למצוי.	אביי:									!	◊
אלא מעתה, (דברים כ"ב) כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל, הכי נמי כי ימצא - פרט למצוי כגון של בית פלוני דשכיחן גבייהו, הכי נמי דפטירי?	רב פפא לאביי:									♪	
אנא מונמצא בידו קאמינא.	אמר ליה: [אביי]									!	◊
הלכך, הני מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצויין בידן דמו, ופטירי.	רבא:									■	◊
גנב מי שחציו וכו'.											■ <
אין לעבדים בושת.	תנן התם, רבי יהודה:										■ ◊
מאי טעמא דרבי יהודה?											^
אמר קרא (דברים כ"ה) כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו - מי שיש לו אחוה, יצא עבד שאין לו אחוה.										!	◊
ורבנן										♪	
אחיו הוא במצות.	[רבנן]									!	◊
והכא היכי דריש רבי יהודה?											^
סבר מאחיו - לאפוקי עבדים, בני ישראל - למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין, מבני ישראל - למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין, הוי מיעוט אחר מיעוט - ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבנות.	[רבי יהודה]									!	◊
ורבנן										♪	
מאחיו לאפוקי עבדים - לא משמע להו, דהא אחיו הוא במצות. בני ישראל מבני ישראל - חד למעוטי עבד, וחד למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין.	[רבנן]									!	◊
אזהרה לגונב נפש מנין?											^ ◊
(שמות כ') מלא תגנב	רבי יאשיה:									!	◊
(ויקרא כ"ה) מלא ימכרו ממכרת עבד.	רבי יוחנן:									!	◊
ולא פליגי, מר קא חשיב לאו דגניבה, ומר קא חשיב לאו דמכירה.										■	◊
(שמות כ') לא תגנב, בגונב נפשות הכתוב מדבר	תנו רבנן:										■ ◊
אתה אומר בגונב נפשות, או אינו אלא בגונב ממון?										♪	■
אמרת: צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מעניינו, במה הכתוב מדבר - בנפשות, אף כאן - בנפשות.										!	■ ◊
(ויקרא י"ט) לא תגנבו - בגונב ממון הכתוב מדבר	תניא אידך:										■ ◊
אתה אומר בגונב ממון, או אינו אלא בגונב נפשות?										♪	■

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אמרת: צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מענינו. במה הכתוב מדבר - בממון, אף כאן - בממון.												!	■	◇
עדי גניבה ועידי מכירה בנפש שהוזמו, חזקיה אמר: אין נהרגין	איתמר: [חזקיה]												■	◇
נהרגין.	רבי יוחנן:												■	◇
חזקיה דאמר כרבי עקיבא	[חזקיה]												■	
דבר ולא חצי דבר.	דאמר: [רבי עקיבא]												■	◇
כרבנן	ורבי יוחנן אמר:												■	
דבר - ואפילו חצי דבר.	דאמר: [רבנן]												■	◇
ומודה חזקיה בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגין, מתוך שיכולים לומר הראשונים: להלקותו באנו, והני אחרני - כולי דבר קא עבדי ליה.	[חזקיה]												■	◇
אי הכי עידי מכירה נמי ליקטליה, מתוך שיכולין עידי גניבה לומר להלקותו באנו.	מתקוף לה רב פפא:												ז	◇
וכי תימא דקסבר חזקיה דלא לקי													!	
עדי גניבה בנפש שהוזמו, חזקיה ורבי יוחנן חד אמר: לוקין	והא איתמר: חד: [חזקיה/רבי יוחנן]												ז	◇
אין לוקין.	חד: [חזקיה/רבי יוחנן]												ז	◇
תסתיים דחזקיה דאמר לוקין מדאמר חזקיה: אין נהרגין. דאי רבי יוחנן: כיון דאמר נהרגין - הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין - אין לוקין עליו. איהו לא לקי, אינהו היכי לקו?	ואמרינן:												ז	◇
בעידי מכירה דכולי עלמא לא פליגי דנהרגין	אלא אמר רב פפא:												!	◇
כי פליגי - בעידי גניבה:													!	◇
אין נהרגין, גניבה לחודה קיימא, ומכירה לחודה קיימא.	חזקיה:												!	
נהרגין, גניבה אתחלתא דמכירה היא.	רבי יוחנן:												!	
ומודה רבי יוחנן בעדים הראשונים של בן סורר ומורה שהוזמו שאין נהרגין. מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו.	[רבי יוחנן]												!	◇
הכל מודים בבן סורר ומורה, והכל מודים בבן סורר ומורה, ומחלוקת בבן סורר ומורה.	אביי:													◇
הכל מודים בבן סורר ומורה - בעדים הראשונים שאין נהרגין, מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו.														◇
הכל מודים בבן סורר ומורה - בעדים אחרונים שנהרגים, מתוך שעדים הראשונים יכולין לומר להלקותו באנו, והני כוליה דבר קא עבדי ליה.														◇
ומחלוקת בבן סורר ומורה: שנים אומרים בפנינו גב, ושנים אומרים בפנינו אכל.														◇
עדי מכירה בנפש שהוזמו - אין נהרגין, מתוך שיכול לומר עבדי מכרתי.	רב אסי:													◇
כמאן אזלא הא שמעתא דרב אסי - כרבי עקיבא	רב יוסף:													
דבר ולא חצי דבר.	דאמר: [רבי עקיבא]													◇
דאי כרבנן נהרגין? הא מתוך קאמך	אמר ליה אביי:												ז	
אלא, אפילו תימא רבנן, ובדלא אתו עידי גניבה.	[אביי]													◇
אי הכי מאי למימרא?													ז	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא צריכא דאף על גב דאתו לבסוף.												!
ואכתי מאי למימרא?												?
לא צריכא דקא מרמזי רמוזי. מהו דתימא רמיזא מילתא היא, קא משמע לן: רמיזא לאו כלום הוא.												!
זקן ממרא על פי בית דין, שנאמר (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט.												■
שלשה בתי דינים היו שם, אחד יושב על פתח הר הבית, ואחד יושב על פתח העזרה, ואחד יושב בלשכת הגזית. באין לזה שעל פתח הר הבית, ואומר: כך דרשתי, וכך דרשו חבירי, כך לימדתי וכך לימדו חבירי, אם שמעו - אמר להם, ואם לאו - באין להן לאותן שעל פתח עזרה. ואומר: כך דרשתי וכך דרשו חבירי, כך לימדתי וכך לימדו חבירי, אם שמעו - אמר להם, ואם לאו - אלו ואלו באין לבית דין הגדול שבלשכת הגזית, שממנו יוצא תורה לכל ישראל, שנאמר (דברים י"ז) מן המקום ההוא אשר יבחר ה'!												■
חזר לעירו, שנה ולמד בדרך שהיה למד - פטור, ואם הורה לעשות - חייב. שנאמר (דברים י"ז) והאיש אשר יעשה בזדון - אינו חייב עד שיוורה לעשות												■
תלמיד שהורה לעשות - פטור, נמצא חומר קולו.												■
כי יפלא ממך דבר במופלא שבבית דין הכתוב מדבר.	תנו רבנן:											■
ממך, זה יועץ, וכן הוא אומר: (נחום א') ממך יצא חשב על ה' רעה יעץ בליעל.												■
דבר - זו הלכה												■
למשפט - זה הדין.												■
בין דם לדם - בין דם נדה, דם לידה, דם זיבה.												■
בין דין לדין - בין דיני נפשות, דיני ממונות, דיני מכות												■
בין נגע לנגע - בין נגעי אדם, נגעי בתים, נגעי בגדים												■
דברי - אלו החרמים והערכין וההקדשות.												■
ריבות - זו השקאת סוטה, ועריפת עגלה, וטהרת מצורע.												■
בשעריך - זו לקט שכחה ופאה.												■
וקמת - מבית דין												■
ועלית - מלמד שבית המקדש גבוה מארץ ישראל, וארץ ישראל גבוה מכל הארצות.												■
אל המקום - מלמד שהמקום גורם.												■
בשלמא בית המקדש גבוה מארץ ישראל - דכתיב ועלית. אלא ארץ ישראל גבוה מכל הארצות מנא ליה?												?
דכתיב (ירמיהו כ"ג) לכן הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם.												!
זקן ממרא אינו חייב אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											■
על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים.	רבי יהודה:											■
אפילו דקדוק אחד מדקדוקי סופרים.	רבי שמעון:											■
מאי טעמא דרבי מאיר?												^

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גמר, דבר דבר, כתיב הכא: (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט, וכתיב התם (ויקרא ד') ונעלם דבר מעיני הקהל. מה להלן - דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן - דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבי מאיר]										!	◇	פז.
(דברים י"ז) על פי התורה אשר יורוך - עד דאיכא תורה ויורוך.	ורבי יהודה:										■	◇	פז.
אשר יגידו לך מן המקום ההוא - אפילו כל דהו.	ורבי שמעון:										■	◇	פז.
תרגמא לי להא מתניתא אליבא דרבי מאיר.	רב הונא בר חנינא לרבא:										○	◇	פז.
פוק תרגמא ליה.	רבא לרב פפא:										○		פז.
כי יפלא במופלא שבבית דין הכתוב מדבר.	[רב פפא]										■	◇	פז.
ממך - זה יועץ, שידוע לעבר שנים ולקבוע חדשים.											■	◇	פז.
הן העידו שמעברים את השנה כל אדר, שהיו אומרים עד הפורים.	כדתנן:										■		פז.
דאי להאי גיסא - קא שרי חמץ בפסח, ואי להאי גיסא - קא שרי חמץ בפסח.											■		פז.
דבר - זה הלכה											■	◇	פז.
זו הלכות אחד עשר.											■	◇	פז.
עשירי, רבי יוחנן אמר: עשירי כתשיעי	דאיתמר: [רבי יוחנן]										◆	◇	פז.
עשירי כאחד עשר.	רבי שמעון בן לקיש:										◆	◇	פז.
עשירי כתשיעי, מה תשיעי בעי שימור - אף עשירי בעי שימור.	רבי יוחנן:										■		פז.
עשירי כאחד עשר. מה אחד עשר לא בעי שימור - אף עשירי לא בעי שימור.	ריש לקיש:										■		פז.
משפט - זה הדין											■	◇	פז.
דין בתו מאנוסתו.											■	◇	פז.
אתיא הנה הנה אתיא זמה זמה.	דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבדימי:										■		פז.
בין דם לדם - בין דם נדה, דם לידה, דם זיבה.											■	◇	פז.
דם נדה											■	◇	פז.
בפלוגתא עקביא בן מהללאל ורבנן											■		פז.
דם הירוק, עקביא בן מהללאל מטמא	דתנן: [עקביא בן מהללאל]										◆	◇	פז.
וחכמים מטהרין.	[חכמים]										◆	◇	פז.
דם לידה											■	◇	פז.
בפלוגתא דרב ולוי.											■		פז.
מעין אחד הוא, התורה טמאתו והתורה טיהרתו	דאתמר, רב:										◆	◇	פז.
שני מעיינות הן, נסתם הטמא - נפתח הטהור, נסתם הטהור - נפתח הטמא.	לוי:										◆	◇	פז.
דם זיבה											■	◇	פז.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פז:
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע.													פז:
קישתה שלשה ימים בתוך אחד עשר יום, אם שפתה מעת לעת וילדה - הרי זו יולדת בזוב, דברי רבי אליעזר	דתנן: [רבי אליעזר]	◊	■	■								◊	פז:
לילה ויום, כלילי שבת ויומו. ששפתה מן הצער ולא מן הדם.	רבי יהושע:	◊	■	■								◊	פז:
בין דין לדין - בין דיני ממונות, דיני נפשות דיני מכות.													פז:
דיני ממונות													פז:
בפלוגתא דשמואל ורבי אבהו,													פז:
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקראין בית דין חצוף.	דאמר שמואל:	◊	■	■								◊	פז:
לדברי הכל אין דיניהן דין	רבי אבהו:	◊	■	■								◊	פז:
דיני נפשות													פז:
בפלוגתא דרבי ורבנן.													פז:
(שמות כ"א) ונתתה נפש תחת נפש - ממון	דתניא, רבי:												פז:
אתה אומר ממון, או אינו אלא נפש ממש?	[רבנן]	;											פז:
נאמר נתינה למעלה ונאמר נתינה למטה, מה להלן ממון - אף כאן ממון.	[רבי]	!											פז:
דיני מכות													פז:
בפלוגתא דרבי ישמעאל ורבנן.													פז:
מכות בשלשה	דתנן: [רבנן]	◊	■	■								◊	פז:
בעשרים ושלשה.	משום רבי ישמעאל אמרו:	◊	■	■								◊	פז:
בין נגע לנגע - בין נגעי אדם, נגעי בתים, נגעי בגדים.													פז:
נגעי אדם													פז:
בפלוגתא דרבי יהושע ורבנן													פז:
אם בהרת קדם לשער הלבן - טמא, אם שער לבן קדם לבהרת - טהור, ספק - טמא.	דתנן: [רבנן]	◊	■	■								◊	פז:
כהה.	רבי יהושע:	◊	■	■								◊	פז:
מאי כהה?													פז:
כהה טהור.	רבא:	!											פז:
נגעי בתים													פז:
בפלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון ורבנן.													פז:
לעולם אין הבית טמא עד שיראה כשני גריסין, על שתי אבנים, בשתי כתלים, בקרן זווית, ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס.	דתנן, רבי אלעזר ברבי שמעון:												פז:
מאי טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון - כתיב קיר וכתוב קירת. איזהו קיר שהוא כקירות - הוי אומר זה קרן זווית.													פז:
נגעי בגדים													פז:

מימרא-statement **◆** חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 קושיא-challenge **;** שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!** מביאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O** ראייה-proof **■**
 מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בפלוגתא דרבי נתן בן אבטולמוס ורבנן.												פז:
מנין - לפריחה בבגדים שהיא טהורה - נאמרה קרחת וגבחת באדם, ונאמרה קרחת וגבחת בבגדים. מה להלן - פרח בכולו טהור, אף כאן - פרח בכולו טהור.	דתניא, רבי נתן בן אבטולמוס:											פז:
דברי - אלו הערכין והחרמים והקדישות.												פח.
הערכין												פח.
בפלוגתא דרבי מאיר ורבנן.												פח.
המערין פחות מכן חדש, רבי מאיר אומר: נותן דמיו	דתנן: [רבי מאיר]											פח.
לא אמר כלום.	הכמים:											פח.
החרמים												פח.
בפלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבנן.												פח.
סתם חרמים לבדק הבית, שנאמר (ויקרא כ"ז) כל חרם קדש קדשים הוא לה'	דתנן, רבי יהודה בן בתירה:											פח.
סתם חרמים לכהן, שנאמר (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו. אם כן מה תלמוד לומר קדש קדשים הוא לה' - שחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים.	הכמים:											פח.
הקדשות												פח.
בפלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב ורבנן.												פח.
אפילו צינורא של הקדש צריכה עשרה בני אדם לפדותה.	דתניא, רבי אליעזר בן יעקב:											פח.
ריבות - זה השקאת סוטה ועריפת העגלה וטהרת מצורע.												פח.
השקאת סוטה												פח.
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע.												פח.
המקנא לאשתו, רבי אליעזר אומר: מקנא על פי שנים, ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו.	דתנן: [רבי אליעזר]											פח.
מקנא על פי שנים, ומשקה על פי שנים.	רבי יהושע:											פח.
עריפת עגלה												פח.
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא.												פח.
מאין היו מודדין? רבי אליעזר אומר: מטיבורו	דתנן: [רבי אליעזר]											פח.
מחוטמו.	רבי עקיבא:											פח.
ממקום שנעשה חלל, מצוארו.	רבי אליעזר בן יעקב:											פח.
טהרת מצורע												פח.
בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן.												פח.
אין לו בהן יד, בהן רגל, אוזן ימנית - אין לו טהרה עולמית.	דתנן: [רבנן]											פח.
נותן לו על מקומו ויוצא	רבי אליעזר:											פח.
נותן על של שמאל ויוצא.	רבי שמעון:											פח.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשעריך - זה לקט שכחה פיאה.													פח.
לקט													פח.
שני שבלין לקט, שלשה אינן לקט. שני עומרין שכחה, שלשה - אינן שכחה.	דתנן: [בית הלל]												פח.
שלוש לעני וארבע לבעל הבית.	ועל כולן בית שמאי אומרים:												פח.
פיאה													פח.
בפלוגתא דרבי ישמעאל ורבנן.													פח.
מצות פיאה להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - יפריש מן העומרין, לא הפריש מן העומרין - יפריש מן הכרי עד שלא מירחו, מירחו - מעשר ונותן לו.	דתנן: [רבנן]												פח.
אף מפריש מן העיסה.	משום רבי ישמעאל אמרו:												פח.
שלשה בתי דינין וכו'.													פח.
הוא אומר מפי השמועה והן אומרין מפי השמועה - אינו נהרג, הוא אומר כך הוא בעיני והן אומרין כך הוא בעינינו - אינו נהרג. וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו - אינו נהרג, עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרים מפי השמועה. תדע, שהרי לא הרגו את עקביא בן מהללאל.	רב כהנא:												פח.
אפילו הוא אומר מפי השמועה, והן אומרין כך הוא בעינינו - נהרג, כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל. ואם תאמר: מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל? - מפני שלא הורה הלכה למעשה.	רבי אלעזר:												פח.
כך דרשתי וכך דרשו חברי, כך למדתי וכך למדו חברי. מאי לאו דהוא אמר מפי השמועה, והם אומרין כך הוא בעינינו	תנן:												פח.
לא, הוא אומר כך הוא בעיני, והם אומרים מפי השמועה.													פח.
שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים. בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, בן סורר ומורה שרצו אביו ואמו למחול לו - מחולין לו, זקן ממרא שרצו בית דינו למחול לו - מחולין לו. וכשבאתי אצל חברי שבדרום, על שנים הודו לי, על זקן ממרא - לא הודו לי, כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל	תא שמע דאמר רבי יאשיה:												פח.
תיובתא.													פח:
מתחילה לא היו מרבין מחלוקת בישראל, אלא בית דין של שבעים ואחד יושבין בלשכת הגזית, ושני בתי דינין של עשרים ושלשה, אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה, ושאר בתי דינין של עשרים ושלשה יושבין בכל עיירות ישראל.	תניא, אמר רבי יוסי:												פח:
הוצרך הדבר לשאול - שואלין מבית דין שבעירין, אם שמעו - אמרו להן, ואם לאו - באין לזה שסמוך לעירן. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח הר הבית. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - באין לזה שעל פתח העזרה. ואומר: כך דרשתי וכך דרשו חברי, כך למדתי וכך למדו חברי. אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - אלו ואלו באין ללשכת הגזית, ששם יושבין מתמיד של שחר עד תמיד של בין הערבים. ובשבתות ובימים טובים יושבין בחיל.													פח:
נשאלה שאלה בפניהם, אם שמעו - אמרו להם, ואם לאו - עומדין למנין. רבו המטמאים - טמאו, רבו המטהרין - טהרו.													פח:
משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן - רבו מחלוקת בישראל, ונעשית תורה כשתי תורות.													פח:
משם כותבין ושולחין בכל מקומות: כל מי שהוא חכם ושפל ברוך ודעת הבריות נוחה הימנו - יהא דיין בעירו. משם מעלין אותו להר הבית, משום לעזרה, משם ללשכת הגזית.													פח:
איזהו בן העולם הבא? ענוותן ושפל ברוך, שייף עייל שייף ונפיק, וגריס באורייתא תדירא, ולא מחזיק טיבותא לנפשיה.	שלחו מתם:												פח:
יהבו ביה רבנן עינייהון כרב עולא כר אבא.													פח:
חזר לעירו ושנה.													פח:
אינו חייב עד שיעשה כהוראתו, או שיורה לאחרים ויעשו כהוראתו.	תנו רבנן:												פח:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלמא יורה לאחרים ויעשו כהוראתו - מעיקרא לאו בר קטלא הוא, והשתא בר קטלא הוא. אלא שיעשה כהוראתו, מעיקרא נמי בר קטלא הוא												⚡	פח:
התיינה היכא דאורי בחלב ודם - דמעיקרא לאו בר קטלא הוא, והשתא בר קטלא הוא. אלא היכא דאורי בחיבי מיתות בין דין, מעיקרא נמי בר קטלא הוא												⚡	פח:
מעיקרא - בעי התראה, השתא - לא בעי התראה.												!	פח:
מסית דלא בעי התראה מאי איכא למימר?												⚡	פח:
מעיקרא אי אמר טעמא - מקבלינן מיניה, השתא אי אמר טעמא - לא מקבלינן מיניה.												!	פח:
חומר בדברי סופרים מבדברי תורה האומר אין תפילין, כדי לעבור על דברי תורה - פטור. חמש טוטפות, להוסיף על דברי סופרים - חיב.													פח:
אינו חיוב אלא על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע. ואין לנו אלא תפילין אליבא דרבי יהודה.	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:												פח:
והאיכא לולב, דעיקרו מדברי תורה, ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע												⚡	פח:
בלולב מאי סבירא לן?												!	פח:
אי סבירא לן דלולב אין צריך אגד												!	פח:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי												⚡	פח:
ואי סבירא לן דצריך אגד												!	פח:
גרוע ועומד הוא.												⚡	פח:
והאיכא ציצית, דעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים, ויש בו להוסיף, ואם הוסיף גורע												⚡	פח:
בציצית מאי סבירא לן?												!	פח:
אי סבירא לן דקשר העליון לאו דאורייתא												!	פח:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי												⚡	פח:
ואי סבירא לן דקשר העליון דאורייתא												!	פח:
גרוע ועומד.												⚡	פח:
אי הכי, תפילין נמי												⚡	פט:
אי עביד ארבעה בתי ואייתי אחרינא ואנח גבייהו												⚡	פט:
האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי												⚡	פט:
ואי עביד חמשה בתי												⚡	פט:
גרוע ועומד הוא												⚡	פט:
בית היצוון שאינו רואה את האויר - פסול.	האמר רבי זירא:											!	פט:
אין ממתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה, אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים. ומשמרין אותו עד הרגל, וממתין אותו ברגל, שנאמר (דברים י"ז) וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]											◆	פט:
אין מענין את דינו של זה, אלא ממתין אותו מיד, וכותבין ושולחין שולחין בכל המקומות. איש פלוני מתחייב מיתה בבית דין.	רבי יהודה:											◆	פט:
אין ממתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה, אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים, ומשמרין אותו עד הרגל, וממתין אותו ברגל. שנאמר וכל העם ישמעו ויראו דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											◆	פט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי נאמר יראו וייראו? והלא לא נאמר: אלא ישמעו וייראו - למה מענין דינו של זה? אלא, ממתין אותו מיד, וכותבין ושולחין בכל מקום: איש פלוני נתחייב מיתה בבית דין.	אמר לו רבי יהודה:											■	◇
ארבעה צריכין הכרזה, המסית, ובן סורר ומורה, וזקן ממרא, ועדים זוממין. בכלהו כתיב בהו וכל העם וכל ישראל, בעדים זוממין כתיב והנשארים דלא כולי עלמא חזו לשהדותא.	תנו רבנן:											■	◇
נביא השקר, המתנבא מה שלא שמע, ומה שלא נאמר לו - מיתתו בידי אדם. אבל הכובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתו בידי שמים, שנאמר (דברים י"ח) אנכי אדרש מעמו.												■	■
המתנבא בשם עבודה זרה, ואומר: כך אמרה עבודה זרה, אפילו כוון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור.												■	■
הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין, אף על פי שלא נבעלה - הבא עליה הרי זה בחנק.												■	■
וזוממי בת כהן ובעלה. שכל המזומין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובעלה.												■	■
שלשה מיתתן בידי אדם, ושלשה מיתתן בידי שמים.	תנו רבנן:											■	◇
המתנבא מה שלא שמע, ומה שלא נאמר לו, והמתנבא בשם עבודה זרה - מיתתן בידי אדם												■	◇
כובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתן בידי שמים.												■	◇
מנהגי מילי?												^	
דאמר קרא (דברים י"ח) אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי - זה המתנבא מה שלא שמע. ואשר לא צויתו - זה לחבירו צויתו, זה המתנבא מה שלא נאמר לו. ואשר ידבר בשם אלהים אחרים - זה המתנבא בשם עבודה זרה. וכתבי: ומת הנביא ההוא, וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק.	רב יהודה אמר רב:											!	◇
הכובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתן בידי שמים, דכתיב (דברים י"ח) והאיש אשר לא ישמע, קרי ביה: לא ישמיע, וקרי ביה: לא ישמע אל דברי, וכתוב אנכי אדרש מעמו - בידי שמים.												!	◇
המתנבא מה שלא שמע. כגון צדקיה בן כנענה, דכתיב (דברי הימים ב' י"ח) ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל												■	◇
מאי הוה ליה למעבד? רוח נבות אטעיתיה, דכתיב (מלכים א' כ"ב) ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד												⚡	◇
ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו												■	⚡
ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן.												■	⚡
מאי צא - צא ממחיצתי.	רב יהודה:											■	⚡
מאי רוח?												^	⚡
רוחו של נבות הזורעאלי.	רבי יוחנן:											!	⚡
הוה ליה למידק, כדרבי יצחק.												!	◇
סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד. עובדיה אמר (עובדיה א') זדון לבך השיאך, ירמיה אמר (ירמיהו מ"ט) תפלצתך השיא אתך זדון לבך. והני, מדקאמרי כולהו כהדדי - שמע מינה לא כלום קאמרי.	דאמר רבי יצחק:											■	!
דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק												⚡	
יהושפט הוה התם, וקאמר להו. דכתיב (מלכים א' כ"ב) ויאמר יהושפט האין פה נביא לה' עוד.												!	
אמר ליה: הא איכא כל הני	[צדקיה בן כנענה]												
אמר ליה: כך מקובלני מבית אבי אבא: סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד.	[יהושפט]												◇
המתנבא מה שלא נאמר לו - כגון חנניה בן עזור, דקאי ירמיה בשוק העליון וקאמר (ירמיהו מ"ט) כה אמר ה' צבאות הגני שבר את קשת עילם												■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נשא חנניה קל וחומר בעצמו: מה עילים שלא בא אלא לעזור את בבל, אמר הקדוש ברוך הוא: הנני שבר את קשת עילים, כשדים עצמן על אחת כמה וכמה - אתא איהו בשוק התחתון, אמר (ירמיהו כ"ח): כה אמר ה' וגו' שברתי את על מלך בבל.												פס:
האי לחבירו נמי לא נאמר	רב פפא לאביי:											פס:
כיון דאיתיהיב קל וחומר למידרש - כמאן דאיתמר ליה דמי, הוא ניהו דלא נאמר לו.	אמר ליה: [אביי]											פס:
המתנבא בשם עבודה זרה - כגון נביאי הבעל.												פס:
הכובש את נבואתו - כגון יונה בן אמית												פס:
והמוותר על דברי נביא - כגון חבריה דמיכה, דכתיב: (מלכים א' כ') ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר ה' הכיני נא וימאן האיש להכותו, וכתוב (מלכים א' כ') ויאמר לו יען אשר לא שמעת וגו'.												פס:
ונביא שעבר על דברי עצמו - כגון עדו הנביא, דכתיב (מלכים א' כ') כי כן צוה אתי, וכתוב (מלכים א' כ') ויאמר לו גם אני נביא כמוך, וכתוב (מלכים א' כ') וישב אתו, וכתוב (מלכים א' כ') וילך וימצאהו אריה.												פס:
הכובש את נבואתו לוקה.	תני תנא קמיה דרב חסדא:											פס:
מאן דאכיל תמרי בארבלא לקי? מאן מתרי ביה?	אמר ליה: [רב חסדא]											פס:
חבריה נביאי.	אביי:											פס:
מנא ידעי?												פס:
דכתיב (עמוס ג') כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו	אביי:											פס:
ודילמא הדרי ביה.												פס:
אם איתא דהדרי ביה - אודועי הוו מודעי לכלהו נביאי.												פס:
והא יונה, דהדרי ביה ולא אודעוהו												פס:
יונה מעיקרא נינוה נהפכת אמרי ליה, איהו לא ידע אי לטובה אי לרעה.												פס:
המוותר על דברי נביא, מנא ידע דאיענש?												פס:
דיהב ליה אות.												פס:
והא מיכה, דלא יהיב ליה אות ואיענש												פס:
היכא דמוחזק שאני. דאי לא תימא הכי, אברהם בהר המוריה היכי שמע ליה יצחק, אליהו בהר הכרמל היכי סמכי עליה ועבדי שחוטי חוץ? אלא: היכא דמוחזק שאני.												פס:
(בראשית כ"ב) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם.												פס:
מאי אחר												פס:
אחר דבריו של שטן, דכתיב (בראשית כ"א) ויגדל הילד ויגמל וגו', אמר שטן לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם זקן זה חננתו למאה שנה פרי בטן, מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד או גוזל אחד להקריב לפניך? אמר לו: כלום עשה אלא בשביל בנו, אם אני אומר לו זבח את בנך לפני - מיד זובחו.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:											פס:
מיד והאלהים נסה את אברהם, ויאמר קח נא את בנך.												פס:
אין נא אלא לשון בקשה. משל למלך בשר ודם שעמדו עליו מלחמות הרבה, והיה לו גבור אחד ונצחו. לימים עמדה עליו מלחמה חזקה, אמר לו: בבקשה ממך, עמוד לי במלחמה זו, שלא - יאמרו: ראשונות אין בהם ממש. אף הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם: ניסיתך כמנהג נסיונות ועמדת בכלן, עכשיו עמוד לי בנסיון זה, שלא יאמרו אין ממש בראשונים.	רבי שמעון בר אבא:											פס:
את בנך												פס:

✦ חולקים-disputants
 ✧ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	פס:
שני בנים יש לי.		⚡											פס:
את יחידך		■										✧	פס:
זה יחיד לאמו וזה יחיד לאמו,		⚡											פס:
אשר אהבת		■										✧	פס:
תרוייהו רחימנא להו.		⚡											פס:
את יצחק.		■										✧	פס:
וכל כך למה		⚡										✧	פס:
כדי שלא תטרף דעתו עליו.		!										✧	פס:
קדמו שטן לדרך, אמר לו: (איוב ד') הנסה דבר אליך תלאה, הנה, יסרת רבים וידיים רפות תחזק כושל יקימון מליך כי עתה תבוא אליך ותלא.		○										✧	פס:
אמר לו: (תהלים כ"ו) אני בתמי אלך.		○											פס:
אמר לו: הלא יראתך כסלתך.		○											פס:
אמר לו: זכרנא מי הוא נקי אבד.		○											פס:
כיון דחזא דלא קא שמיע ליה, אמר ליה: ואלו דבר יגנב, כך שמעתי מאחורי הפרגוד: השה לעולה ואין יצחק לעולה.		○										✧	פס:
אמר לו: כך עונשו של בדאי, שאפילו אמר אמת - אין שומעין לו.		○										✧	פס:
אחר דבריו של ישמעאל ליצחק. אמר לו ישמעאל ליצחק: אני גדול ממך במצות, שאתה מלת בן שמנת ימים ואני בן שלש עשרה שנה. אמר לו: ובאבר אחד אתה מגרה בי? אם אומר לי הקדוש ברוך הוא, זבח עצמך לפני - אני זובח.	רבי לוי:	!										✧	פס:
מיד - והאלהים נסה את אברהם.		■										✧	פס:
נביא שהדיח - בסקילה.	תנו רבנן: [רבנן]										✦	✧	פס:
בחנק.	רבי שמעון:										✦	✧	פס:
מדיחי עיר הנדחת בסקילה	[רבנן]										✦	✧	פס:
בחנק.	רבי שמעון:										✦	✧	פס:
נביא שהדיח בסקילה.												■	פס:
מאי טעמא דרבנן?												^	פס:
אתיא הדחה ממסית, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.	[רבנן]											!	פס:
ורבי שמעון												^	פס:
מיתה כתיבא ביה, וכל מיתה האמורה בתורה סתם - אינה אלא חנק.	[רבי שמעון]											!	פס:
מדיחי עיר הנדחת בסקילה												■	פס:
מאי טעמא דרבנן?												^	פס:
גמירי הדחה ממסית, או מנביא שהדיח.	[רבנן]											!	פס:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי שמעון												פס:
גמר הדחה הדחה מנביא.	[רבי שמעון]											פס:
וליגמר ממסית												פס:
דנין מסית רבים ממסית רבים, ואין דנין מסיה רבים ממסית יחיד.												פס:
אדרבה, דנין הדיוט מהדיוט, ואין דנין הדיוט מנביא												פס:
ורבי שמעון												פס:
כיון שהדיח - אין לך הדיוט גדול מזה.	[רבי שמעון]											פס:
מחלוקת בעוקר הגוף דעבודה זרה, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה, דרחמנא אמר (דברים י"ג) מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל עוקר הגוף דשאר מצות - דברי הכל בחנק. וקיום מקצת וביטול מקצת דבשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב חסדא:											ז.
(דברים י"ג) ללכת - זו מצות עשה, בה - זו מצות לא תעשה. ואי סלקא דעתך בעבודה זרה, עשה בעבודה זרה היכי משכחת לה?	מתיב רב המנונא:											ז.
(דברים י"ב) ונתצתם.	תרגמה רב חסדא:											ז.
מחלוקת בעוקר הגוף, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה. דרחמנא אמר מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל קיום מקצת וביטול מקצת דבשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב המנונא:											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה - חייב	תנו רבנן:											ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר.	[רבי שמעון]											ז.
ובעבודה זרה אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה - דברי הכל חייב.	[דברי הכל]											ז.
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריך לה כרב חסדא, רבא סבר לה כרב המנונא ומתריך לה כרב המנונא.												ז.
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריך לה כרב חסדא:	[אביי]											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה דברי הכל בחנק												ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.												ז.
ובעבודה זרה, אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
רבא סבר לה כרב המנונא, ומתריך לה כרב המנונא:	[רבא]											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת בשאר מצות - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.												ז.
ובעבודה זרה - אפילו אומר היום עיבדוה ולמחר בטלוה חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
בכל, אם יאמר לך נביא עבור על דברי תורה - שמע לו, חוץ מעבודה זרה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											ז.
הגיע תורה לסוף דעתה של עבודה זרה, לפיכך נתנה תורה ממשלה בה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	תניא, רבי יוסי הגלילי:											ז.
חס ושלום שהקדוש ברוך הוא מעמיד חמה לעוברי רצונו. אלא, כגון חנניה בן עזור שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא שקר.	רבי עקיבא:											ז.
וזוממי בת כהן.												ז.
מנהני מילי?												ז.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-<u>key</u>:	

Talmud Navigator

סנהדרין-אלו הן הנחנקין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
מה תלמוד לומר (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, לפי שכל המזוממין שבתורה - זוממיהן ובוועליהן כיוצא בהן, בת כהן - היא בשריפה ואין בוועלה בשריפה. זוממין, איני יודע אם לו הוקשו אם לה הוקשו, כשהוא אומר לעשות לאחיו - לאחיו ולא לאחותו.	רב אחא בריה דרב איקא: דתניא, רבי יוסי:											!	◇	ז.
הדרן עלך אלו הן הנחנקין													◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.												■
ואלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים, ואפיקורוס.	[רבנן]											■
אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר (שמות ט"ז) כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך.	רבי עקיבא:											◇
אף ההוגה את השם באותיותיו.	אבא שאול:											◇
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא.												■
שלשה מלכים: ירבעם, אחאב, ומנשה.	[רבנן]											◇
מנשה יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) ויתפלל אליו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלים למלכותו.	רבי יהודה:											◇
למלכותו השיבו, ולא לחיי העולם הבא השיבו.	אמרו לו:											◇
ארבעה הדיוטות - בלעם, ודואג, ואחיתופל, וגזוי.												◇
וכל כך למה?												⚡
הוא כפר בתחיית המתים - לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים, שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה.	תנא:											◇
מניין שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה - שנאמר (מלכים ב' ז') ויאמר אלישע שמעו דבר ה' וגו' כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
וכתיב (מלכים ב' ז') ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארבות בשמים יהיה הדבר הזה												!
ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל												!
וכתיב (מלכים ב' ז') ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת												!
ודילמא קלת אלישע גרמה ליה?												⚡
קלת חכם, אפילו על חנם היא באה.	דאמר רב יהודה אמר רב:											⚡
אם כן לכתוב קרא וירמסוהו וימת, מאי בשער - על עסקי שער.												!
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (במדבר י"ח) ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן, וכי אהרן לעולם קיים? והלא לא נכנס לארץ ישראל, שנותנין לו תרומה. אלא, למד שעתיד לחיות, וישראל נותנין לו תרומה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.												◇
לאהרן - כאהרן, מה אהרן חבר - אף בניו חברים.	דבי רבי ישמעאל תנא:											◇
מניין שאין נותנין תרומה לכהן עם הארץ - שנאמר, (דברי הימים ב' ל"א) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת ה'	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
כל המחזיק בתורת ה' - יש לו מנת, ושאינו מחזיק בתורת ה' - אין לו מנת.												◇
כל הנותן תרומה לכהן עם הארץ - כאילו נותנה לפני ארי, מה ארי ספק דורס ואוכל ספק אינו דורס ואוכל - אף כהן עם הארץ, ספק אוכל בטהרה ספק אוכל בטומאה.	רב אחא בר אדא אמר רב יהודה:											◇
אף גורם לו מיתה, שנאמר (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחללהו.	רבי יוחנן:											◇
אף משיאו עון אשמה, שנאמר (ויקרא כ"ב) והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם.	דבי רבי אלעזר בן יעקב תנא:											◇
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (שמות ו') וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען.	תניא, רבי סימאי											■
לכם לא נאמר, אלא להם - מכאן לתחיית המתים מן התורה.												■
(צד"ק ג"ם גש"ם ק"ם סימן).												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שאלו מינין את רבן גמליאל: מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים?												o	◇
אמר להם מן התורה, ומן הנביאים, ומן הכתובים, ולא קיבלו ממנו.	[רבן גמליאל]											o	
מן התורה - דכתיב (דברים ל"א) ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם												■	◇
אמרו לו: ודילמא וקם העם הזה וזנה												o	
מן הנביאים - דכתיב (ישעיהו כ"ו) יהיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל												■	◇
ודילמא מתים שהחיה יחזקאל?												o	
מן הכתובים - דכתיב (שיר השירים ז') וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים												■	◇
ודילמא רחושי מרחשן שפוטתיה בעלמא, כרבי יוחנן.												o	
כל מי שנאמרה הלכה בשמו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר, שנאמר דובב שפתי ישנים.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											■	◇
עד שאמר להם מקרא זה: (דברים י"א) אשר נשבע ה' לאבתים לתת להם	[רבן גמליאל]											■	◇
לכם לא נאמר אלא להם - מיכן לתחיית המתים מן התורה.												■	
מן המקרא הזה אמר להם: (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום	יש אומרים: [רבן גמליאל]											■	◇
מה היום כולכם קיימין - אף לעולם הבא כולכם קיימין.												■	
שאלו רומיים את רבי יהושע בן חנניה: מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים, ויודע מה שעתיד להיות?													o
אמר להו: תרוייהו מן המקרא הזה, שנאמר (דברים ל"א) ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם זה וזנה.	[רבי יהושע בן חנניה]												■
ודילמא, וקם העם הזה וזנה?												o	
אמר להו: נקוטו מיהא פלגא בידייכו, דידוע מה שעתיד להיות.	[רבי יהושע בן חנניה]											o	◇
מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים, ויודע מה שעתיד להיות - שנאמר, הנך שכב עם אבתיך וקם וגו'.	אימר נמי, אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון											■	
בדבר זה זייפתי ספרי כותים, שהיו אומרים אין תחיית המתים מן התורה. אמרתי להן: זייפתם תורתכם, ולא העליתם בידכם כלום. שאתם אומרים אין תחיית המתים מן התורה, הרי הוא אומר (במדבר ט"ו)	תניא, אמר רבי אליעזר ברבי יוסי:												■
וליאמה להו תרוייהו מהכרת תכרת	רב פפא לאביי:												?
אינהו הוו אמרי ליה: דברה תורה כלשון בני אדם.	[אביי]												!
כתנאי:													■
הכרת תכרת, הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	[רבי עקיבא]											◆	◇
והלא כבר נאמר (במדבר ט"ו) את ה' הוא מגדף ונכרתה וכי שלשה עולמים יש?	אמר לו רבי ישמעאל:											?	
אלא: ונכרתה - בעולם הזה, הכרת - לעולם הבא, הכרת תכרת - דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי ישמעאל]											◆	◇
בין רבי ישמעאל ובין רבי עקיבא עונה בה מאי עבדי ביה?												?	◇
יכול אפילו עשה תשובה - תלמוד לומר עונה בה לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה.	לכדתנאי:											!	◇
שאלה קליאופטרא מלכתא את רבי מאיר, אמרה: ידענא דחיי שכבי, דכתיב (תהלים ע"ב) ויציצו מעיר כעשב הארץ, אלא כשהן עומדין, עומדין ערומין או בלבושיהן עומדין?													o
אמר לה: קל וחומר מחיטה, ומה חיטה שנקברה ערומה, יוצאה בכמה לבושיה, צדיקים שנקברים בלבושיהן - על אחת כמה וכמה.	[רבי מאיר]												■

central point for summary and review- וחזרה לסיכום וחוזה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story- מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ; question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■
--	---

מקרא- key:

Talmud Navigator

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
אמר ליה קיסר לרבן גמליאל: אמריתו דשכבי חיי, הא הוּו עפרא, ועפרא מי קא חיי?																צ.
אמרה ליה ברתייה: שבקיה, ואנא מהדרנא ליה.																צ.א.
שני יוצרים יש בעירנו, אחד יוצר מן המים ואחד יוצר מן הטיט, איזה מהן משובח?																צ.א.
אמר לה: זה שיוצר מן המים.																צ.א.
אמרה לו: מן המים צר, מן הטיט לא כל שכן?																צ.א.
קל וחומר מכלי זכוכית, מה כלי זכוכית שעמלן ברוח בשר ודם, נשברו - יש להן תקנה, בשר ודם שברוחו של הקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה.	דבי רבי ישמעאל תנא:															צ.א.